

अनुभवोपि धर्मप्रमाणमित्याह त्वमिति अयंभावः अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्ततः प्रजा इति स्मृतेः पंचाग्निविद्यायां च द्युपर्जन्य पृथिवी पुरुषयोषासु अग्निषु श्रद्धासोमवर्षा नरेत आहुतयो हूयंते ततः शरीरमतिक्रमेण पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवंतीति श्रुतेश्च सर्वेषां प्राणिनामुत्पत्तिरवगता तत्र गर्भवासाख्यारेतो द्रव्यकपंचम्याहुत्यवस्थाऽत्यंतदुःखमयी पुण्यवशात् द्रोणस्य नासीत् द्रौपदी पृष्टद्युम्नयोस्त्वति पुण्यवशात् रेतोरूपमलपरिणामहेतुरन्नाहुतिरपि नास्ति साक्षादग्निकुंडोद्भवत्वात् तदिदं धर्मफलं तवानुभवसिद्धमतो धर्ममावमंस्था इति ॥ ३२ ॥ उपमानं निदर्शनं कर्मस्वादरवशात् अल्पेन अन्नाच्छादनमात्रेण तुष्टो भवति न तु कर्माण्युपेक्ष्य बहुलाभार्थं यतते इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ श्रुतं वेदोदितं पुण्यं येषां पापानामनिष्टसाधनानां च फलोदयः स्वर्गनरकहेतुत्वं प्रभव उत्पत्तिः अविद्येतियावत् अत्ययो नाशः विद्येतियावत् देवगुह्यानि वेदैकवेद्यत्वात् तस्मादेषां तन्न प्रियं यदेतन्मनुष्या विद्युरिति श्रुतेर्देवगोप्यानि एतानि स्वपशुभूतपुरुषविनाशकत्वात् ॥ ३५ ॥ एतानीति अत्र एतेषु देवगुह्येषु विषयेषु इमाः प्राक्

त्वमात्मनो विजानीहि जन्मरुणो यथा श्रुतं ॥ वेत्थ चापि यथा जातो धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ एतावदेव पर्याप्तमुपमानं श्रुचिस्मिते ॥ कर्मणां फलमाप्नोति धीरो ल्पेनापि तुष्यति ॥ ३३ ॥ बहुनाप्यपि विद्वांसो नैव तुष्यंत्यबुद्धयः ॥ तेषां न धर्मजं किंचित्प्रेत्य शर्मास्ति वा पुनः ॥ ३४ ॥ कर्मणां श्रुतपुण्यानां पापानां च फलोदयः ॥ प्रभवश्चात्ययश्चैव देवगुह्यानि भाविनि ॥ ३५ ॥ एतानि वेदयः कश्चिन्मुह्यते तत्र प्रजा इमाः ॥ अपि कल्पसहस्रेण न स श्रेयोधिगच्छति ॥ ३६ ॥ रक्ष्याण्येतानि देवानां गूढमाया हि देवताः ॥ कृताशाश्च व्रताशाश्च तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ प्रसादैर्मानसैर्युक्ताः पश्यंत्येतानि वै द्विजाः ॥ ३७ ॥ न फलादर्शनाद्धर्मः शंकितव्यो न देवताः ॥ यष्टव्यं च प्रयत्नेन दातव्यं चानसूयता ॥ ३८ ॥ कर्मणां फलमस्तीह तथैतद्धर्मशाश्वतं ॥ ब्रह्माप्रोवाच पुत्राणां यदृषिर्वेदकक्ष्यपः ॥ ३९ ॥ तस्मात्ते संशयः रुणो नीहार इव नश्यतु ॥ व्यवस्य सर्वमस्तीति नास्ति क्यं भावमुत्सृज ॥ ४० ॥ ईश्वरं चापि भूतानां धातारं माच वै क्षिप ॥ शिक्षस्वैनं नमस्वैनं माते भूदुद्धिरीदृशी ॥ ४१ ॥

ताः प्रजाः मुह्यंते अविद्यामपि विद्यात्वेन विद्यां चाविद्यात्वेन गृह्णन्ति एवं पुण्यपापविपर्ययोपि ज्ञेयः अत एतानि यस्तत्त्वतो वेदसः श्रेयो देवानां हिततरं कर्मनाधिगच्छति नानुसरति कर्तृत्वादिमदंतःकरणस्य विविक्तत्वादिति भावः ॥ ३६ ॥ कृतानाशिता आशायैस्ते कृहिसायां स्वादिः व्रतं हितं मितं मेध्यं चाश्रंतिते कृताशाश्च व्रताशाश्च शांतादांता इत्यर्थः तपसाश्रवणमननात्मकेन आलोचनेन मनः प्रसादैर्ध्यानफलैर्युक्ताः द्विजाः योगिनः एतानि देवगुह्यानि ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ धर्मशाश्वतं धर्मस्य शश्वद्भवोयं स्वभावः ॥ ३९ ॥ व्यवस्य निश्चित्य भावं अभिप्रायं ॥ ४० ॥ एवं धर्मश्रेष्ठं निश्चित्य ईश्वरश्रेष्ठं यमप्याह ईश्वरमिति धातारं दधातिकर्मफलानि यथास्वं विभजतीति कर्मणामाशुतरविनाशित्वात् नष्टानां च कालांतरीयफलहेतुत्वायोगात् अपूर्वकल्पनायाश्च सर्वस्य वशी सर्वस्येशान इति सर्वस्येश्वराधीनत्वप्रतिपादकश्रुत्या बाधात् लौकिकराजभृत्यदृष्टांताच्च कर्मभिस्तुष्टोरुष्टोर्वा ईश्वर एव सदसत्फलविभाजक इति भावः माक्षिप मानिंदां कुरु शिक्षस्वशास्त्राचार्योपदेशादधीष्व ॥ ४१ ॥